

Tentengluurders en Rozenbottellimonade

Blijspel in drie bedrijven

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TENTENGLUURDERS EN ROZENBOTTELLIMONADE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Blanche 'd Avignon: Vrouw van deze tijd, tegen de 40, spontaan, behulpzaam, spoort niet helemaal, zo lijkt het, verbergt dan ook een geheim.

Angèle Penning: Een vrouw van midden 40, de zus van Blanche, die altijd iets te zeuren heeft, erg snel een oordeel velst en die altijd anderen de schuld geeft.

Rob Penning: De man van Angèle, tegen de 50, vindt zijn vrouw ook maar een zeur, maar houdt ervan om een beetje tegen haar in te gaan. Beleefd en sociaal, wil een keer zijn poot stijf houden t.o.v. zijn vrouw.

Bram Grijpstra: Broer van Mirjam, ong. 25 jaar. 'Moest' mee op vakantie, anders mochten de meiden niet. Stond wel iets groots tegenover. Patserig, maar met een klein hartje.

Mirjam Grijpstra: Aanstellerige zus van Bram, tegen de 20. Heeft met broer een echte broer/zus- verhouding; ze treiteren elkaar graag. Bang voor beestjes, muggen en wespen.

Willemijn Sanders: De vriendin van Mirjam, 18 jaar. Verliefd op Bram, maar net zo snel weer verliefd op een ander. Slim en bijdehand, maar lichtelijk naïef.

Nico/Thomas: Een 'zwerfer' die op de camping rondzwerft, op zoek naar eten en gezellige praatjes met campinggasten. Vriendelijk. Heeft een hele goede reden dat hij op de camping blijft zwerven, ook al is hem een campingverbod opgelegd.

Wies Grijpstra: Moeder van Bram en Mirjam, over 50. Overdreven enthousiast, erg goedgegelovig, is erg trots op haar kroost, maar wel bezorgd.

Merel van Schouwen: De campingbazin. Eentje die alles doet voor haar gasten en ook vaak rones over de camping maakt. Goed mens, maar zakelijk. Leeftijd maakt niet uit.

Nachtwaker Joris: Een man die 's nachts de camping in de gaten houdt. Leeftijd maakt niet uit. (meer een rol voor iemand die een keertje wil proberen mee te spelen - kan ook gespeeld worden door de man die Nico/Thomas vertolkt.

EERSTE BEDRIJF

Angèle en Rob zitten voor hun tent op campingstoeltjes.

Angèle: Oh, heerlijk die rust. Echt heerlijk. Vind je het ook niet heerlijk, Rob?

Rob: 't Is wel erg stil?

Angèle: Hè, verpest het nou niet direct voor me. Je weet hoe ik kan genieten van een omgeving zonder irriterende geluiden.

Rob: Jij bent dus niet de persoon in onze relatie die naar de stad wilde verhuizen?

Angèle: Daar is het ook heerlijk. Al die vertrouwde stadsgeluiden om me heen. Maar ik was nu echt toe aan een tijdelijke rustpauze.

Rob: Dat heb je met dat drukke leven van je.

Angèle: Die Blanche. We moesten echt per se hier naartoe hè? Ze kon er maar niet over ophouden. Dat is echt dé camping, zei ze. Ze straalde er helemaal door op, hè? Hoe vaak zal ze hier zelf geweest zijn? *(Rob wil antwoorden, maar krijgt de kans niet)* Wel fijn dat het weer wat beter met 'r gaat, niet?

Rob: Ja, al vraag ik me wel of ze haar goede humeur niet speelt. Denk je dat ze er bijna overheen is?

Angèle: Nee, dat zal nog wel even duren. Maar het gaat Blanche heus wel lukken hoor.

Rob: Ik vraag me trouwens nog steeds af waarom die zus van je, zo'n chique naam heeft. Het gaat me m'n kop maar niet in dat dat bij haar past.

Angèle: Frans bloed, lieveling. Het kruipt waar het niet gaan kan. *(staat op)* Wil je nog een glas water?

Rob: *(na blik op zijn horloge)* Is het niet al tijd voor iets sterkers?

Angèle: Lieverd, je moet zo nog rijden.

Rob: Rijden? Waar naartoe?

Angèle: We zouden toch naar dat museum gaan? Lieveling, dat hebben we gisteren tijdens ons etentje toch besloten?

Rob: Je weet dat ik niet van musea hou?

Angèle: Rob, we bezoeken haast nooit een mooi museum. Maar zo'n één keer per maand. Cultuur draagt bij aan een goede algemene ontwikkeling.

Rob: Er zijn ook heus wel interessante musea. Maar als ik 'museum van de stalen kralen' lees, dan word ik niet bepaald enthousiast.

Angèle: Ach, jawel joh. Dat is tenminste een keer iets anders dan 'Museum van de beeldende kunst' of het 'Van Gogh museum'.

Rob: We gaan nooit naar een normaal museum.

Angèle: Weet je hoe hoog de entreprijzen in die bekende musea zijn?

Rob: Je hebt toch een Museumjaarkaart? Dan krijg je een flinke kortingen. Meestal.

Angèle: *(kijkt in verte)* Moet je daar nou eens zien. leuw, die is niet normaal hoor. *(wijst onopvallend achterin het publiek)* Je kunt mij niet wijsmaken dat die man een betalende gast op deze camping is. *(kijkt verafschuwd)* Hij komt toch niet deze kant op, hè? Rob, zeg het me; hij komt toch niet hier naartoe hè?

Rob: Al zou hij komen, misschien heeft 'ie ook gewoon een tentje hier staan.

Angèle: Als hij hier op het veldje komt staan, dan ben ik vertrokken. Direct.

Rob: Angèle, stel je niet zo aan. In de stad zie je dagelijks honderden vage persoonlijkheden.

Angèle: *(angstig in de verte kijkend)* Hij komt hoor. Ik weet het zeker. *(geeft Rob een por tegen zijn schouder)* Ga hem eens wegsturen.

Rob: Angèle, hij zal heus niks doen. Anders had de poortwachter hem wel tegen gehouden.

Angèle: Overal aan de randen van de camping zijn hekjes naar buiten toe. Niemand hoeft hem gezien te hebben. Ga nou! Misschien is 't ie wel besmettelijk of zoiets. *(Nico komt fluitend met zijn bolderkar vol rotzooi vanuit de zaal aangereden. De kar blijft naast het podium staan. Hijzelf gaat het podium op. Angèle kruipt haast onder haar stoel, ze voelt zich zeer ongemakkelijk)*

Nico: Goeiendag. Mooi weertje, nie?

Rob: Ja, we hebben niet te klagen.

Nico: Gisteren was 't echt prutjeprutje. Al me spullen waren zeikienat. Gelukkig kon ik het vandaag te drogen hangen.

Rob: Dat is heel fijn voor u.

Nico: Wow, u zeg 'u' tegen mij. Meneer, ik voelt me zeer aangedaan en beroerd. Maar ik bent maar een simpele ziel, hoor.

Rob: *(zoekend naar woorden)* Heeft u ook een plekje hier?

Nico: Hierzo? Op deze dure camping? Welnee hoor. Heb ik de centen nie voor.

Angèle: *(na por, zacht dwingend)* Rob!

Nico: En deze charmante jongedame is de uwe? *(Rob knikt, Nico stapt naar voren waarop Angèle verder achterover leunt. Neemt zijn hoed van zijn hoofd, maakt een buiging)* Dame, aangenaam een kennisje met u te maken. 't Is me een zwaar genoeg. *(doet hoed weer op)* Ja, 't is nog vroeg in het jaar. 't Is allemaal nog errug rustig hier. Hier en daar wel een mensie, maar ook van die

troostelijke lege caravans van die vaste gassies, die pas komen as het dertig graden is. 't Zijn niet de echte, vin u niet?

Rob: En wat doet u zoal op de camping? Bent u er misschien één van de technische dienst?

Nico: Nee hoor, ik ben een vrije vogel. Ik komt hier alleen graag. Effe een kletsie maken met wat aardige mensen en hun weggegooide troep uitzoeken op mooie spulletjes.

Rob: Heeft u een tweedehands zaakje misschien?

Nico: Nee meneert, ik bent gewoon een vervend verzamelaar. Ik hebt van alles. Van pleeborstels tot van die kleine schattige kabouterbeeldjes. Mensen gooien hun mooie spulletjes zomaar weg. Soms echt zonde. Gelukkig kenne ze Nico d'r maar wat blij mee maken. En ja, dit is toch de camping waar ik mijn grote liefde ontmoet heb...

Angèle: *(weer dwingend, iets harder)* Rob!

Rob: *(na korte blik met vrouw)* Nico, is het niet zo dat het terrein hier alleen voor gasten is?

Nico: Ja tuurlijk, dat hoef je mij nie te vertellen. Maar een kletsje maken hier en daar heb nog nooit iemand kwaad gedaan, toch? Maar ze kennen wel gaan zeiken hoor. De campingbaas soms ook. Dat is me een botte zak joh. Probeert daar maar een beetje uit de buurt te blijven. Al hebben we wel om hem gelachen, hoor. Hij ken zo rood worden as 'ie boos is. 't Stoom kom ze oren uit. Z'n vrouw ken je beter hebben.

Angèle: *(met angst in haar stem, maar toch heel dapper)* Nico, zou je weer weg kunnen gaan? Wij genieten hier van onze rust.

Nico: Natuurlijk jongedame. Ik weet wanneer ik teveel bent. *(neemt hoed af)* Dag meneer.

Rob: Dag... eh... Nico. Fijn om even gepraat te hebben. *(Angèle vuurt scherpe blik op Rob af. Nico sloft naar zijn bolderkar toe en verdwijnt in dezelfde richting als vanwaar hij gekomen was)*

Angèle: Ben je helemaal gek geworden of zo? Je staat hier gewoon te praten met een tweede Klaas Bruinsma. Die man had ons wel van alles kunnen aandoen.

Rob: Waarmee? Met één van zijn tuinkabouterbeeldjes? *(ziet boze blik van Angèle)* Angèle, die man is gewoon een man die van het leven geniet en het heerlijk vindt om wat met mensen te praten.

Angèle: *(heeft helemaal niet naar Rob geluisterd)* En dan durf je ook nog te zeggen dat het fijn was om even gepraat te hebben. Je graaft hier je eigen graf, hoor. Vannacht komt 'ie terug en dan pakt 'ie je.

Rob: Stel je niet zo afschuwelijk aan. Hij doet geen vlieg kwaad.

Angèle: Puh, alsof jij mensenkennis hebt. Nee, geloof me. Die zwerver was hier gewoon om te bedelen om eten en om onze kostbare spullen te jatten. En wat nog wel het ergste was, hij stonk. Heel erg zelfs.

Rob: *(staat op)* Goed, zullen we maar naar dat museum gaan?

Angèle: Nee Rob. Er niet omheen praten nou! Je bent hartstikke gek.

Rob: *(gaat op zijn knieën zitten en pakt een wc-rol uit de voortent)* Ik ben naar het toiletgebouw. Tot zo.

Angèle: *(springt overeind)* Rob Penning, durf het eens om nu weg te lopen? *(Rob reageert niet)* Hoor je me soms niet? Rob! *(Rob af naar linkerkant)* Nou, het is toch vreselijk. Die zuivere lucht heeft nu al zijn hersens aangetast. *(blik gaat naar rechterkant podium)* Wie zijn dat? *(blijft nieuwsgierig kijken. Mirjam, Bram en Willemijn komen van rechts op, met grote tassen en koffers. Gedurende onderstaand gesprek houdt Angèle de jongeren goed in de gaten)*

Mirjam: *(vermoeid en zeurend)* Weet je zeker dat dit het juiste veldje is?

Bram: *(kijkt op briefje)* Ja, Egelwei. Hier moeten we wezen. *(tot Angèle)* Goedemiddag mevrouw.

Angèle: *(arrogant)* Dag.

Mirjam: Want als het niet zo is, dan zet ik de tent gewoon hier op. Ik verzet geen stap extra meer.

Bram: Nou, nummer 23 zit in die hoek daar, dus je zult toch nog wel zeker vijf stappen moeten lopen. *(Willemijn lacht overdreven om Brams grapje -na heen- en weer blik met hem, Bram lacht lieflijk terug)* Misschien wel zes.

Mirjam: Dat zijn dan echt de laatste stappen met deze tas op m'n rug. Volgens mij heb ik een hernia opgelopen.

Bram: Natuurlijk. Zomaar opeens!

Willemijn: Dat is inderdaad onmogelijk. Hernia's ontstaan haast altijd door te lange belasting van de al pijnlijke rug.

Mirjam: Kan ik wel door m'n rug gegaan zijn?

Willemijn: Dat kan altijd. Vooral als je vaker last van je rug hebt.

Bram: *(fluisterend tot Willemijn)* Aanstellerij, meer is het niet.

Mirjam: Hé, dat hoorde ik. *(met arrogante blik in een andere richting)* Ik stel me nooit aan. *(Bram begint keihard te lachen)* Oké, haast nooit dan.

Bram: Haast elke dag zul je bedoelen. Nee, erger nog. Haast elke minuut van de dag. *(korte pauze)* Nou, kom op! Nog een paar stappen. Anders slaap je vannacht onder een geheel blote hemel.

Willemijn: *(met verliefde blik naar Bram)* Doe jij dat dan ook, dat naakt slapen? *(schrikt)* Ik bedoel, onder die naakte hemel slapen?

Bram: Ben daar gek. Veel te koud.

Mirjam: En al die muggen zullen ons lek prikken. Vooral mij. Mij moeten ze altijd hebben. Klerebeesten.

Bram: Dat is de tweede keer in twee minuten dat je klaagt. Ik geloof dat ik toch gelijk heb. Miepfiiep.

Mirjam: Ach man, zak in de... *(wordt onderbroken door Bram)*

Bram: Tuh tuh, we zijn hier op een nette camping. Dat soort taal wordt hier niet getolereerd.

Mirjam: Ach, heb je een nieuw woordje geleerd? Wat schattig.

Willemijn: *(verliefd)* Jaaa, wow!

Bram: Hé, ik ben een wijs man. Een man van de wereld.

Mirjam: Oké. Waar ligt Genua dan?

Bram: Geen u wat?

Mirjam: *(met glimlach)* Ja, een echte man van de wereld. Sukkel!

Willemijn: Misschien verstond hij je gewoon niet zo goed. *(Mirjam kijkt met een blik van 't zal wel')* Nou, kan toch?

Bram: Kom op, meiden. Die tent moet opgezet. En omdat ik met twee, zullen we maar voorzichtig zeggen, b-technische meiden op vakantie ben en het over zo'n 7 uur donker zal zijn, stel ik voor om nu alvast te beginnen.

Mirjam: *(springt plots heel kwiek overeind)* Hé, ik kan heel goed een tent opzetten, hoor. Vooral degene die we bij ons hebben. Ik ben afgestudeerd in die tent.

Bram: In die tent nog wel? Moest je niet naar een speciaal lokaal met allemaal van die lange rijen, tussen een boel andere eindexamenkandidaten.

Mirjam: *(met neplach)* Oh, wat ben je weer leuk.

Willemijn: *(lacht ook)* Ja...

Mirjam: Nou, aan jou de eer. Willemijn en ik moeten al meer dan een uur naar de wc. Ga je mee, Will?

Willemijn: Red je het wel even zonder ons, Bram?

Bram: Je zult zien. Die tent staat voordat jullie terugkeren. *(Mirjam loopt lachend af naar linkerkant, Willemijn volgt direct. Bram kijkt Willemijn met een wat verliefde blik na, schrikt hier zelf van, schraapt zijn keel en begint onhandig de tent uit te pakken. Hij begint ermee te prutsen. Rob komt op vanaf linkerkant en kijkt naar Bram, die hem niet ziet)*

Rob: Zo, we krijgen burens.

Angèle: *(zacht)* En wat voor burens. Volgens mij is dat zo'n triangelverhouding.

Rob: Een wat?

Angèle: Twee meisjes en één jongen. Walgelijk niet? Gatver, je ziet

dat wel eens op tv. Wat vind ik dat goor.

Rob: *(met scheve lach)* Nou, als ik er zo even over nadenk *(krijgt vurende blik van Angèle toegeworpen)* We hebben er geen ervaring mee, Angèle!

Angèle: Ik wil geen orgie's naast mij. Gat, ik wil er niet eens aan denken.

Rob: Nou, ik heb er wel eens van liggen dromen, hoor. *(schrikt van zichzelf)* Dromen mag toch, schat?

Angèle: *(weer terug op eerder genomen conclusie)* Wat kan het anders zijn? Drie jonge mensen bestaande uit twee meiden en een jongen. Dat kan toch niet anders?

Rob: Misschien is het gewoon familie van elkaar.

Angèle: Zie je het al helemaal voor je? Een broer die op zijn zusje moet passen die ook nog eens een vriendinnetje meeneemt. Nee, vroeger in onze tijd, hadden broers dat over voor hun zusjes. Maar tegenwoordig, ze liggen gerust met z'n drieën in één bed te seksen.

Rob: Angèle toch, wat een vooroordelen weer.

Angèle: Nou, 't zou me niet verbazen als we ze vannacht horen.

Rob: Zullen we dan nu toch maar naar dat museum gaan? Anders hoeft het niet meer.

Angèle: Kijk die stumper nou toch eens klunzen met die tentstokken. Hij heeft er geen idee van wat bij wat hoort en wat de voor- en achterkant is. Hij zei tegen die meiden dat hij de tent al had staan voordat zij terug zouden komen van de w.c. Grote mond, klein hartje.

Rob: Toch doet 'ie het niet verkeerd als hij met twee meiden in die ene tent gaat liggen.

Angèle: *(staat op)* Kom, we vertrekken.

Rob: Wat? Waar naartoe?

Angèle: Het zal me wel nooit duidelijk worden waar het mis is gegaan met jou. Gelukkig ben ik er nog. *(Angèle loopt al richting de rechterkant, Rob staat op en kijkt vragend)*

Rob: Huh? *(beiden gaan af langs rechterkant. Bram is druk aan het stoeien met de stokken)*

Bram: Zo moeilijk kan het toch niet zijn? Ik heb acht stokken, een stoffen tent en een lap van een glad soort stof. Oh ja, die moet aan de buitenkant, tegen de regen. Maar die stokken, waarom zoveel? *(kijkt naarstig in de richting waarin Mirjam en Willemijn zijn verdwenen om te zien of ze al terugkomen – begint dan snel te zoeken in de tenthoes)* Kom op, waar is die beschrijving? Bram, schiet op, je hebt maar weinig tijd. *(Merel op vanaf rechterkant. Bekijkt Brams geworstel)*

Merel: Komt u eruit?

Bram: *(springt geschrokken overeind)* Ja... eh... het gaat me wel lukken.

Merel: 't Is altijd erg lastig om een tent die je nog niet eerder hebt opgezet in één keer goed overeind te krijgen, hè?

Bram: Nee hoor, ik ken de tent wel. Ik bedoel, ik ken tenten. Ik moet alleen even... *(Merel kijkt Bram geduldig aan)* Ik moet gewoon even de eerste stap zetten, dan weet ik het weer.

Merel: Gelukkig zitten er gekleurde stickertjes op de tentstokken, hè? Dat is zo'n simpele, maar zeer efficiënte oplossing.

Bram: Stickertjes? Oh ja, stickertjes. Ja, handig hè? Ja, ik ging de stokken net in elkaar zetten *(begint dit snel te doen, Merel lacht een beetje als ze ziet dat hij twee gelijke kanten op elkaar wilt zetten)*

Merel: Handig ook dat ze de ene tentstok dun laten aflopen, dan kun je hem zo makkelijk vastklikken in het bredere gedeelte.

Bram: *(draait buizen snel om)* Ja, dat is inderdaad slim bedacht van de... eh... tentenmakelaar.

Merel: Zou er een makelaar bestaan in tenten?

Bram: Het zijn toch een soort van huisjes, dus... het zou zo maar kunnen.

Merel: Bent u hier alleen?

Bram: Nee, met mijn zusje en een vriendin van haar. *(ziet Merel die lichtelijk moet lachen)* Ja, ik weet het, iedereen verklaart me voor gek. Maar als ze dan horen wat er tegenover staat...

Merel: Wat dan, als ik vragen mag?

Bram: Nou ja... ehm... ik geloof niet dat ik dat moet vertellen.

Merel: Jammer. Nou jongeman, ik zal maar zo zeggen; Succes verder met de tent. En laat je niet op de kop zitten door die meiden, hè?

Bram: Zal ik niet doen. Dag. *(Merel af naar linkerkant. Bram gaat weer druk aan het worstelen met de stokken, ziet niet dat Mirjam en Willemijn opkomen van linkerkant)*

Mirjam: Zo, je hebt maar gelijk een praatje gemaakt met de campingdirectrice.

Bram: Wat? Wanneer?

Mirjam: Die mevrouw die hier net bij je stond. *(met zucht)* Oh, heb je die foto dan niet zien hangen in het halletje van de receptie?

Bram: Foto? Welke foto?

Mirjam: Geen oog voor je omgeving, geen oog voor kamperen, je hebt gewoon geen talenten. *(kijkt naar Willemijn)* Ze was het, hè Will?

Willemijn: Zeker weten.

Mirjam: Zij heeft je zeker gewezen op die stickertjes op de stokken?

Bram: Heus niet. Trouwens, ik had die stickertjes helemaal niet nodig. Het sprak allemaal voor zich.

Mirjam: *(met knik naar zijkant)* Zijn de buurtjes vertrokken?

Bram: *(kijkt geïrriteerd op)* Weet ik veel. Ik ga toch niet voortdurend op ze zitten letten? En helemaal niet op die tuthola. Gat man, die blik in 'r ogen is er al één om aan je zwaard te rijden.

Willemijn: Mir, hij is zelfs begonnen met de schoonheid van de Nederlandse taal te ontdekken.

Mirjam: Nee hoor, ik bespeur eerder een vorm van irritatie. Lukt het misschien niet?

Bram: Hou je mond jij. Het gaat allemaal hartstikke makkelijk.

Mirjam: Zou je niet wat geordender te werk gaan?

Bram: Waarom? Het gaat toch goed zo?

Willemijn: Organisatie en overzicht zijn het belangrijkste bij zulke klussen. Leg alles overzichtelijk neer en pak stapje voor stapje iets op tot het geheel zich gevormd heeft.

Bram: Kind, je bent net achttien. Doe niet zo volwassen.

Willemijn: Met achttien ben je voor de wet volwassen. Ik mag ook gaan stemmen. Echt gaaf.

Mirjam: Wij gaan boodschappen doen in de campingwinkel. Of kunnen we je niet alleen laten? We willen het natuurlijk niet op ons geweten hebben als jij straks verdwijnt onder het buitendoek van de tent en stikt. *(lacht)*

Bram: Dan heb ik in ieder geval één iemand gelukkig gemaakt. Maar helaas, Mirjam. Dit is echt een eitje.

Mirjam: We zullen zien. Over een uur zijn we ongeveer wel terug. *(met aai over Brams bol)* Succes hè, krullenbol.

Willemijn: *(aait ook door zijn haar)* Ja, veel succes. We zijn snel weer terug. *(gaan al pratend af)* Wat gaan we allemaal kopen?

Mirjam: Toastjes, brie, drinken... *(helemaal af naar rechterkant. Bram kijkt Willemijn wederom na met een verliefde blik)*

Bram: *(met verbazing en heerlijkheid)* Ze aaide door m'n haar. Ze aaide me echt. Wow! *(zijn blik gaat weer naar de tent)* Doe het voor Willemijn, Bram. Stel haar niet teleur. *(zucht diep en kruipt de ondertent in - de tent beweegt wild)* Klotetent. Kunnen ze die dingen niet simpeler in elkaar zetten? *(Blanche op vanaf rechterkant. Ze kijkt in de rondte)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto